

תפלין של ראש, וזהו היחוד הראשון.

תפלין של זרוע, הפלל של כל אלה כאחד, וזהו סוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. כאן הפלל של אותן תפלין של ראש שנקללו בתוך תפלין של זרוע.

וסוד זה, ברוך - זה סוד הנקדה העליונה, שהוא ברוך, שכל הברכות נובעות משם. ואם תאמר, העולם הבא הוא שנקרא ברוך - לא כן! שגרי הנקדה העליונה היא זכר, העולם הבא נקבה. הוא ברוך והיא ברכה. ברוך זכר, ברכה נקבה. ולכן ברוך הוא נקדה עליונה. שם - זה העולם הבא, שהוא שם גדול, כמו שנאמר (יהושע ז) ומה תעשה לשמך הגדול. כבוד - זה הכבוד העליון שהוא ימין ושמאל.

ובכ"ם פלילים בתפלה זו של יד, שהיא מלכותו, ונוטלת הכל לתוכה. ובמלכותו הזו נכללים כל העולמות לזון אותם ולספק להם בכל מה שצריכים, ועל זה לעולם ועד.

וזהו היחוד של תפלין של ראש ותפלין של זרוע, וכמו שסוד היחוד של התפלין - כן הוא היחוד של הכל, וזהו ברור הדבר. והרי סדרנו היחוד הזה לפני המנורה הקדושה, ואמר לי, שגרי בארבעה גונים הסתדר היחוד, וזהו המבחר מפלם, וכך הוא ודאי, וכלם סוד האמונה. אבל סודו התפלין זהו היחוד העליון פראוי.

ובתוך שנקללו ימין ושמאל בסוד השם הקדוש בדרך פלל, צריך אחר כך להוציאם בדרך פרט, אבל לא בדרך יחוד, שגרי היחוד בפסוק הוא ראשון, להיות

פלל דימינא ושמאלא כחדא, בכללא חדא, ואלין אינון תפלין דרישא, ודא איהו יחודא קדמאה.

תפלין דדרועא, פללא דכל הני כחדא, ודא איהו רזא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. הכא כללא דאינון תפלין דרישא, דאתפלילו גו תפלין דדרועא.

ורזא דא, ברוך: דא רזא דנקודה עלאה, דאיהו ברוך, דכל ברכאן נבעין מתמן. ואי תימא עלמא דאתי אקרי ברוך. לאו הכי, דהא נקודה עלאה איהו דבר, עלמא דאתי נוקבא. איהו ברוך ואיהי ברכה. ברוך דבר. ברכה נוקבא. ועל דא ברוך איהו נקודה עלאה, שם: דא עלמא דאתי, דאיהו שם גדול, כמה דאת אמר (יהושע ז) ומה תעשה לשמך הגדול. כבוד: דא כבוד עלאה, דאיהו ימינא ושמאלא.

וברהו פלילין בהאי תפלה של יד, דאיהו מלכותו, ונטיל פלא בגויה, ובהאי מלכותו אתפלילין ביה עלמין פלהו, למיזן לזון, ולספקא לזון, בכל מה דאצטריכו ועל דא לעולם ועד.

ודא איהו יחודא דתפלין דרישא, ותפלין דדרועא, וכגוונא דרזא דיחודא דתפלין, הכי איהו יחודא דכללא, ודא איהו ברירא דמלה. והא סדרנא יחודא דא קמי בוצינא קדישא, ואמר לי, דהא בארבע גוונין אתסדר יחודא, ודא ברירא מפלהו, והכי איהו ודאי, וכלהו רזא דמהימנותא, אבל סדורא דתפלין, דא איהו יחודא עלאה, פדקא יאות. ומגו דאתפלילו ימינא ושמאלא ברזא דשמא קדישא בארז פלל, אצטריך לבתר

לאפקא לזון בארז פרט, אבל לאו בארז יחודא, דהא יחודא בקרא